

VAL MÉS QUE CAMINEM PLEGATS

Per causes molt diverses, que no és cas d'analitzar en aquest moment, s'ha desvetllat entre nosaltres, en les més diferents àrees socials, polítiques, econòmiques i científiques, un interès sorprenent per tot allò que es relaciona amb l'Esport, fet xocant en un país en què, fins fa ben poc, el tema esportiu era marginat i gairebé es podria dir que reservat a una minoria utòpica, força sovint titllats els seus components "d'illuminats" o, més encara, de fracassats en llurs respectives àrees de competència professional.

En el camp de la medicina, potser per ser testimoni més directe del *canvi*, aquest fenomen es fa més palès i, com ja dèiem a l'editorial del número anterior d'"Apunts", la proliferació de vocacions, la multiplicitat d'institucions especialitzades i la diversificació de programes d'actuació a tots els nivells, a part d'exigir amb urgència una formació correcta dels professionals interessats o compromesos en el tema, requereixen una certa ordenació que impedeixi desconcerts d'origen dels quals tots ben aviat ens hauríem de doldre.

En un país d'altra banda propens a la desqualificació gratuïta —en un trist i injust maniqueisme tan habitual entre nosaltres— esdevé extremament perillosa la manca de diàleg i la descoordinació, i fins i tot la competència a ultrança que en altres circumstàncies i altres àmbits podria ser profitosa i àdhuc enriquidora.

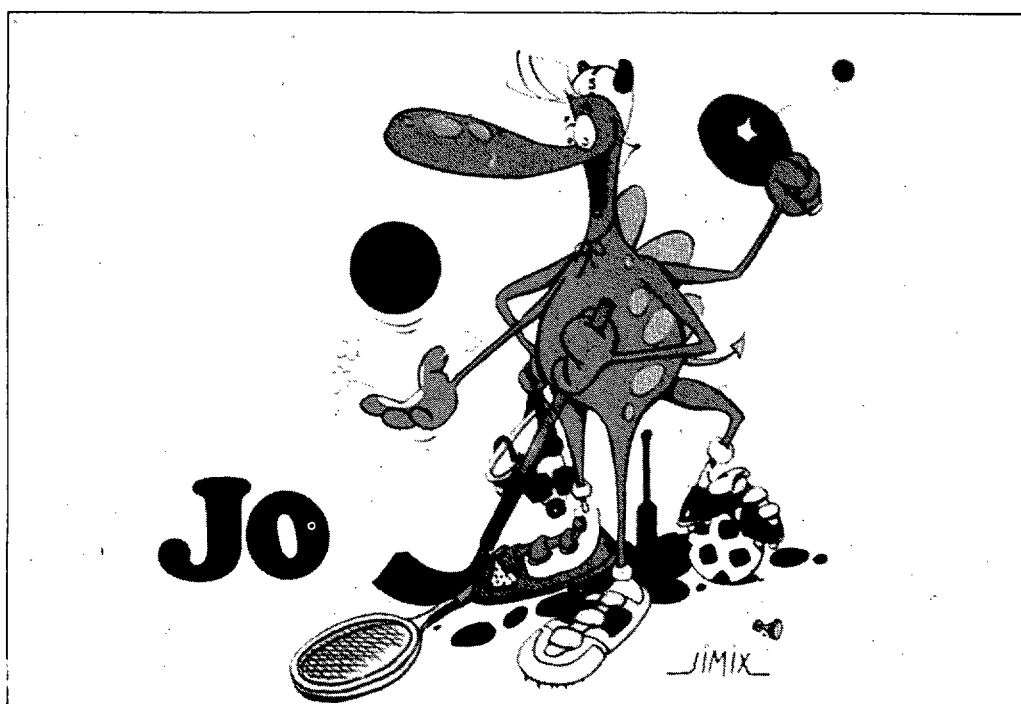
Creiem que avui, més que mai, es fa necessari ressuscitar, d'aquells primers temps de la medicina esportiva, les potser úniques virtuts que aleshores van marcar la seva gestió: la idea d'associacionisme, l'intent de comunicació, llevat casos excepcionals, i pel damunt de tot, la generositat que va presidir l'actuació de la majoria dels seus promotors inicials.

Hi ha senyals esperançadors que ja succeeix quelcom de tot això, però també n'hi ha de desencoratgedors sobre la reiteració dels vicis que esmentem.

Pel bé de tots, i especialment per una major credibilitat i potenciació de la Medicina de l'Esport, val més que caminem plegats.

J.G.

Los primeros Juegos Olímpicos no tuvieron continuidad, pero en el siglo IX a J.C., por un problema de salud pública fueron establecidos de una manera definitiva. La peste provocó una gran mortalidad, y se consultó al famoso Oráculo de Delfos para encontrar una solución. El Oráculo respondió que había que restablecer los Juegos Olímpicos en honor a los dioses y que ellos acabarían con esta terrible enfermedad. La gimnasia, la vida higiénica al aire libre, y la fortaleza del cuerpo, eran la mejor manera de luchar contra las epidemias contagiosas.

'esportejo'